

Sesja IV. Edukacja dla zrównoważonego i trwałego rozwoju oraz społecznie odpowiedzialnego biznesu

Wszyscy zdajemy sobie sprawę, jaką barierę dla procesów wzrostowych i rozwojowych gospodarki stanowi niski poziom edukacji ekonomicznej społeczeństwa. Współcześnie wiedza ekonomiczna stała się równie ważna w życiu każdego człowieka jak wiedza z zakresu matematyki, fizyki, biologii, geografii, historii i szeregu innych przedmiotów ogólnokształcących. Mamy też świadomość skutków nadużywania wiedzy ekonomicznej i wykorzystywania jej do realizacji własnych celów kosztem innych jednostek (a nawet reszty społeczeństwa). Wystarczy przywołać źródła ostatniego światowego kryzysu finansowego, którego skutki odczuwane są do dziś. Na przestrzeni blisko ćwierćwiecza od rozpoczęcia transformacji systemowej w naszym kraju mieliśmy do czynienia z niebywałym wręcz rozkwitem kształcenia w zawodzie ekonomisty – zarówno pod względem liczby kształconych osób (uczniów i studentów), jak i liczby zwłaszcza szkół wyższych kształcących na kierunkach ekonomicznych. Dziś warto sobie postawić pytanie: co z tego wyszło, na jakim jesteśmy etapie i jakie wyzwania wciąż stoją przed nami?

Przedstawione poniżej pytania mają charakter propozycji zagadnień do dyskusji i w żadnym wypadku nie powinny być traktowane jako jej zawężenie wyłącznie do zawartych w nich kwestii.

1. Jaki jest stan edukacji ekonomicznej polskiego społeczeństwa? Czy nie powinno się rozpoczynać edukacji ekonomicznej już od przedszkola, a przynajmniej od nauczania wczesnoszkolnego (początkowe klasy szkoły podstawowej)?
2. Czy system edukacji ekonomicznej w naszym kraju jest adekwatny do potrzeb gospodarki? Czy nie determinuje go jakaś ideologia?
3. Jaki jest stan programów nauczania w szkołach kształcących w zawodzie ekonomisty? Czy poszczególne przedmioty są ze sobą skorelowane? Czy kładzie się nacisk na umiejętność szerokiego i poprawnego myślenia ekonomicznego, czy też wyłącznie na modelowanie oderwane od rzeczywistości? Czy programy nauczania odzwierciedlają związki teorii z praktyką gospodarczą?
4. Jak zmierzyć jakość kształcenia w zawodzie ekonomisty i czy polskie szkoły (średnie i wyższe) należy weryfikować kandydatów do tego zawodu?
5. Czy rozwój prywatnego szkolnictwa wyższego w Polsce i masowość kształcenia na kierunkach ekonomicznych nie stały się przede wszystkim sposobem na łatwy biznes (tanie i dochodowe studia wyższe)?
6. Czy reforma szkolnictwa średniego i wyższego przysłużyła się do poprawy jakości kształcenia w zawodzie ekonomisty? Jakie zalety, a jakie wady się z nią wiążą?
7. Czy ucząc w zawodzie ekonomisty kładzie się nacisk na ukształtowanie wśród nauczanych postaw etycznych oraz odpowiedzialnego spojrzenia na swoją pracę zawodową? Czy menedżerowie w Polsce dostrzegają cele ogólnospołeczne? Czy pojęcie społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR – *Corporate Social Responsibility*) nie jest wyłącznie sloganem używanym do celów marketingowych firm?
8. Co możemy czerpać z wzorców światowych w kształceniu ekonomistów?